

Framka

XXXII. ÉVFOLYAM, 2022/1. SZÁM

2022. TAVASZ

AZ ESZTERGOMI TEMESVÁRI PELBÁRT FERENCES GIMNÁZIUM
ÉS KOLLÉGIUM, VALAMINT A PAX ET BONUM
ESZTERGOMI FERENCES ÖREGDIÁKEGYESÜLET LAPJA

A találkozó szentmiséjét Berta Tibor tábori püspök, 1984-ben érettségizett öregdiák celebrálta (Fotó: Andrónyi Tádé 11/B)

Templom és iskola

Szent Mátyás ünnepén rendhagyó papi és szerzetesi öregdiák-találkozóba kapcsolódhatott be iskolánk diáksága püspöki szentmisén való részvétellel.

(Folytatás a 2. oldalon)

Fotó: Andrányi Tácié 11/B

✦ CÍMLAPON

Frankás papi öregdiák-találkozó 2022-ben

Szent Máttyás ünnepén immár negyedik alkalommal rendeztük meg rendhagyó öregdiák-találkozónkat, amelyre nem egy évfolyam vagy osztály egykori diákjait hívtuk, hanem azokat, akik a papi vagy szerzetesi hivatást választották, és jelenleg is így szolgálják Istent és az egyházat. Az esztergomi öregdiák ferences testvérekkel együtt ezúttal közel harmincan gyűltünk össze.

A legutóbbi találkozó, 2018 november óta több mint három év telt el. Ami nem változott, az a közös szentmise és a jó hangulatú beszélgetések öröme. Örömteli változás, hogy immár egy éve van frankás öregdiák püspökünk, Berta Tibor tábori püspök személyében. A közös szentmisének ő volt a főcelebránsa, amikor is a jelenlegi diákok és a pap öregdiáktársak körében

mutatta be püspöki újmiséjét egykori iskolájában. Rossz hír ezzel szemben, hogy az előző találkozásunk óta tizenhét paptestvérünk halt meg – többen a koronavírus-járványban –, köztük olyanok is, akik rendszeres résztvevői voltak korábbi találkozóinknak. A szentmisét az ő lelki üdvükért, valamint papi és szerzetesi hivatásokért ajánlottuk fel.

Az elmúlt években sokat foglalkoztam a Frankában érettségizett papok és szerzetesek összeszámlálásával és listába rendezésével. Ez a lista valószínűleg még korántsem teljes. Összesen 340 főről van biztos információm, ők azok, akik vagy elköteleződtek véglegesen, vagy még képzésben vannak. Az egyharmaduk már meghalt, kétharmaduk viszont még él; ez azt jelenti, hogy jelenleg is több mint 200-an élünk és szolgálunk valamely egyházmegye vagy szerzetesrend tagjaként. Ezenfelül több mint 40 olyan személyről tudok, aki elindult a papi-szerzetesi hivatás útján, de végül nem köteleződött el; valamint az első évtizedekből van 25 olyan fő, akiről valamelyik évkönyvünk jelzi, hogy pap vagy ferences lett, de semmi további információt nem sikerült felkutatnom róluk. E két utóbbi csoporttal együtt a frankás hivatások száma már valóban 400 fölött van!

Hála legyen a Fölséges Istennek a számtalan hivatásért és az ideai találkozó ajándékáért!

P. ZARÁNDY KLEOFÁS OFM (1998/A)

Franka

Az esztergomi Temesvári Pelbárt
Ferenc Gimnázium és Kollégium,
valamint a Pax et Bonum Esztergomi
Ferencs Öregdiákegyesület lapja

XXXII. ÉVFOLYAM, 2022/1. SZÁM
2022. TAVASZ

Cím:

2500 Esztergom,
Bottován János u. 10.

Tel.:

06 (20) 376-9632

Ímél:

franka@frankaegom.hu
paxetbonum.esztergom@gmail.com
(Öregdiákegyesület, öregdiákok)

Web:

franka-egom.ferencs.eu

Felelős kiadó:

SZÁNTHÓ GELLÉRT
igazgató

Főszerkesztő:

KEPPEL DÁNIEL

Szerkesztő:

KEDVES ILONA

Címlapfotó:

KICSKA BÁLINT

Lapterv:

SZEDER P. BALÁZS

© 2022

Nyomda:

Spori Print Vincze Kft.
Esztergom
(sporiprintv.hu)

✦ LAUDETUR IESUS CHRISTUS!

Talán minden olvasó meglepődik, amikor kezébe veszi a Franka-lapnak ezt a legújabb számát. Új formája, némileg megváltozott tartalma bizonyára sokaknál csal elő egy „Miért kell egy jól működő dolgon változtatni?!” – felkiáltást. Véleményem szerint természetes dolog, hogy egy újság időnként megújul, és a készítői új utakat, új lehetőségeket keresnek a lényeges információk és gondolatok átadására. Keppel Dániel főszerkesztő már egy éve készül a lap megújítására, és ebben az időszakban sokan, sokszor egyeztettünk a lehetőségekről, hovatovább egy kérdőívben kikértük az öregdiákok véleményét is az ügyben. A terveink szerint megmarad az előző változat számos rovata és jellemzője, de nagyobb hangsúlyt kapnak a diákjaink munkái. Ennek több oka is van. Egyrészt célunk, hogy a lap olvasói jobban megismerjék az iskola mindennapjait és a diákjaink gondolatait, munkáit is, másrészt a diákok aktívabb közreműködésével pedagógiai és tanulmányi célok megvalósítását is szeretnénk elérni.

Remélem, hogy minél több olvasónak tudunk majd értékes perceket és örömet szerezni az újság olvasásakor! Természetesen a lap készítői nyitottak a kritikai észrevételekre is, ezért a jövőben is számítunk az olvasók véleményére és meglátásaira, de kérem, hogy szeretettel fogadják az új Franka-lapot!

Szánthó Gellért
igazgató

✦ KIEMELT ESEMÉNY

Szalagavató a Frankában

Minden értelmet nyert...

2022 februárjában került sor a 12. évfolyam szalagavatójára. A minden évben megismétlődő eseményt idén a templomban – szülők és tanárok – jelenlétében tartottuk.

Az este 6-kor kezdődő szalagavató ünnepség első programpontja a szentmise volt. A főcelebráns Áron atya, a B osztály prefektusa, prédikációjában többek között a szókas eredetéről és a végzősök kötelességeiről

beszélt. A mise után Szánthó Gellért igazgató úr ragadta magához a szót egy rövid beszéd erejéig, majd következett maga a szalagtűzés ceremóniája. Miután mindenki megkapta saját nevére készített

szalagját, a 12/B osztály énekes előadására került sor, amelyet Tóbiás Levente 12/A osztályos tanuló – saját szerzeményét bemutató – orgonajátéka követett. A templomi események után a tanárság és a végzős diákok egy asztalhoz ültek az ebédelőben és kezdetét vette az ünnepi vacsora. A háromfogásos étkezés alatt kötetlen beszélgetés, később spontán éneklés alakult ki, de ekkor láthattuk az osztályok képesszéállításait is az itt eltöltött éveikről.

A szalagavató, azt hiszem, minden végzős életében nagy szerepet tölt be. Egyfajta elismerés ez az iskola részéről és üzenet a külvilág felé: megkaptuk az érettségizés lehetőségét, rajtunk áll mit kezdünk vele. Mikor feltűzték rám a szalagot, talán egyből még nem, de később tudatosult bennem, hogy ez minnek az eredménye. El sem tudom mondani, mennyire hálás vagyok a tanárainak, barátainak és természetesen szüleimnek a nekem átadott tudásért és a belém vetett hitükért, amelyek nélkül egyikünk sem kaphatta volna meg ezt a szalagot. Bármennyire is a jövőnek kellene a szalag láttán eszembe jutnom, bennem a múlt képei jelentek meg. Mindaz, amit korábban nem értettem, amit haszontalannak vagy fárasztónak találtam, most értelmet nyert. Világossá vált a tudat: az érettségire készülhetek, ami nagyon nagy adomány, meg kell tehát becsülnöm és köszönöm ezt a lehetőséget. Úgy gondolom, hogy többek között ez a szalagavató egyik legfontosabb üzenete, amelyet nem szoríthat háttérbe semmi. Ez az a pont az ember életében, mikor alkalma adódik egy időre megállni és átgondolni azt, hogy honnan jött, és hogy hová tart.

BABOSS KOPPÁNY (12/B)

Az erdei iskola egy sajátos tanulószervezési mód, ahol a tanterem a szabad ég. Az iskola épületétől távol, másik helyszínen, tapasztalatokra építve fedezhetik fel a diákok a világot.

Az esztergomi ferences gimnáziumban 2000 szeptemberében szervezték meg az első erdei iskolát a Gerecsében, a Serédi Nyaralóban. Célja az önálló környezeti nevelés megvalósítása volt és a 7-9. évfolyam tanulói vehettek részt rajta. A programok három évre bontva ciklusonként ismétlődtek. Mióta a kastély nem áll már rendelkezésünkre, az erdei iskola hagyománya is megszűnt.

Hat év után idén tavasszal Barnabás testvér ötlete alapján a hetedik osztály számára közvetlenül a Duna partján, Esztergom, Dömös, Visegrád és Pilismarót érintésével újra indult a ferences erdei iskola. Testvér Szent Ferenc Naphimnuszának ívére építette fel a négy napos programot. Négy alappillére: a víz, a szél, a tűz és a föld voltak.

Néhány esemény a rengeteg programból: a csapat járt a Duna Múzeumban, tanult középkori harcművészetet Cseke András tanár úrral, készített 23 kisrepülő, csillagokat vizsgált Nagy László tanár úr segítségével, tanult az erdőről, madarokról, fákról és rengeteget játszott. Nem hiányzott egy percig sem a mobiltelefon vagy a nyüzsgő városi élet. Az állandó napirend imádsággal kezdődött és zárult.

Miért jó az erdei iskola? A gyerekek érdeklődésére, kíváncsiságára alapoz. Színteret nyújt a szociális tanuláshoz, segíti a személyiség- és közösségfejlést. A gyerekek megnyílnak, más oldalukról is megismerhetők lesznek, hiszen kötetlenebbek a körülmények, mint a tanteremben. Pedagógusként új módszertani fogásokat tanulhatnak.

„Dömösön a második napon csatlakoztam a csapathoz. A plébánia épülete nem túl nagy, nem is tűnt túl kényelmesnek, de

Újra indult az erdei iskola

Kell egy hely, ahol összerakható a világ

ez így jó. Mire elindultunk a Prédikálószékhöz és a Vadálló-kövekhez, elkezdett esni az eső, de ez láthatóan senkit sem zavart. A fiúk kisebb társaságokba rendeződve

élénk beszélgetésbe kezdtek. Láthatóan élvezik egymás társaságát, mostanra már összeszoktak. Jól vették az akadályokat, végig fegyelmезettek, egymással szemben is figyelmesek, segítőkészek voltak. Mikor este hazaértem, arra gondoltam, hogy a fiam nem is lehetne jobb helyen, jobb emberek között.” (Egy szülő)

Sajnos a zord időjárás miatt volt, ami kimaradt, de a lelkes hetedikesek esőben is végigjárták az eltervezett túrákat, láttak szalamandrát, gyűjtöttek vízmintát, írtak naplót, hagymát pucoltak, tüzet raktak, s jóllehet már április van, a zárónapon még hógolyózni is tudtak.

Kell egy hely, ahol összerakható a világ – ez a hetedikeseknek most sikerült. Az erdei iskolában együtt van a természeti környezet, a terület kultúrája és a közösség. Reméljük, újra hagyomány teremtdött.

SOMFAI MELINDA

Pancake Day – A nagy palacsintanap

Mindenkinek már három éve visszatérő óhaja, hogy szervezzünk megint Nagy palacsintanapot. Az angol kultúrkörben, hagyományosan húshagyó kedden, mardi gras-ként is emlegetett napon, a szakácsok és háziasszonyok palacsintában dolgozta fel a fennmaradt zsiradékot, tojást stb. nagyböjt előtt. Az össznépi palacsintázáshoz közös versenyek, népszerű ügyességi játékok társultak. Bravúros palacsintaforogtatás, -röptetés mellett palacsinta-dobáló futamokat is rendeztek régen. Nálunk a Belvárosi Temető fölötti Kálváriához zárándokol el az ünneplők lelkes csapata ilyenkor, a nap fénypontja, a közös lakmározás előtt. Útközben dalok, versek hangzanak el a tanult idegen nyelveken. A vírushelyzet lehetővé tette végre, hogy közkívánatra ismét megrendezzük az eseményt, aminek a régi diákok örvendtek, az újak pedig valószínűleg lelkes hívei lesznek az eseménynek. Az angoltanárok köszönik Barnabás testvér és a konyhások lelkes segítségét!

MIHÁLY TÜNDE

Kispapok keresztútja a ferenceseknél

Fekete reverendás kispapok lepték el Esztergomot április 1-jén és 2-án, ugyanis országos kispaptalálkozót rendeztünk a Szent Adalbert Központban. Magyarország összes papnövendéke részt vett az eseményen, így együtt körülbelül 150-en voltunk. Idejében elkezdtük a két nap szervezését, azonban a terveink között eredetileg nem szerepelt a ferences templom felkeresése. Hogy kerültünk végül mégis oda? Szabadtéren jártunk volna végig keresztutat, de a biztonság kedvéért esőhelyszínt is kerestünk. Mivel a ferences templom elég nagy, sokan elférünk benne, arra gondoltunk, hogy esőhelyszínek jó lesz, de – gondoltuk – úgysem fog esni. Nem így történt, szinte egész nap esett az eső. Úgy döntöttünk tehát, hogy jobb bent tartani. A megtelt templomban papok, kispapok, hívek és a diákok is nagy számban hallgatták végig a kispapok által írt elmélkedéseket Jézus szenvedéséről. Ezzel kezdődött meg a találkozó, ami mindenkire nagy hatással volt. A résztvevők közül többen itt, a Frankában érettségiztünk, ez a templom és iskola jelentette számunkra a második otthonunkat.

ALPEK GERGELY 2015/B

Készületek a szezonnyitásra

Iskolánk büszkesége, az Orion nevezetű vitorlás a tavalyi szezonját szeptember 18-án zárta a Fél-sziget-kerülő-versenyen, majd ezek után az őszi szünetben került sor a vízből való kiemelésére. Megszokott módon a hajó most is Tokodon töltötte a telet, ahol márciusban és áprilisban végeztük az állagmegóvási munkálatokat, melyek vezetője iskolánk öregdiákja, Muraru Dániel (2021/B) volt, akivel közös erőbedobással dolgoztunk több iskolatársammal együtt. Mivel az Orion vasból készült, különösen is figyelni kell rá, hogy minden évben gondosan fel legyen készítve a következő szezonra. Idén a munkálatok a hajó teljes oldalát érintették, nem csak a víz alatti részeket, ezért először a felületek lecsiszolásával kezdtünk – mindent kézi erővel –, majd pár hétre rá következett a festés, amikor a hajó megkapta gyönyörű új sötétkék fényezését, továbbá a víz alatti részekre felvittük a speciális bevonó réteget. A munkák befejeztével az Orion teljesen készen áll arra, hogy a magyar tenger hullámain szelhesse, és a Frankában vitorlázni vágyó diákokat újra szállíthassa.

SZINESI ANDRÁS 11/B

Gyalogtúra Pilisszentlélekre

2022. április 2-án kétnapos gyalogtúrára indult Pilisszentlélekre a 10/B osztály. Felejthetetlen élményként éltem meg ezt a kirándulást. Szombat délután elkezdett esni az eső, ami igazi nomádtúra hangulatot adott a gyaloglásnak. Az eső általában rossz kedvvel tölti el a túrázókat, de mi olyan szinten beleéltük magunkat a menetelésbe, hogy a tervezett idő háromnegyede alatt odaértünk a végállomásra, amely a pilisszentléleki plébánia volt. A kellemes fogadtatását a '68-ban érettségizett öregdiák, Józsi bácsi biztosította. Az itt eltöltött este internet és térerő nélküli állapota teljesen más világba helyezett át minket. A friss levegő, a csicsergő madarak éneke, az ágak között beszűrődő napsugár, a vidéki élet hangulata visszahozta gyerekkorunk emlékeit. Másnap reggel arra a csodálatos látványra ébredtünk, hogy a Pilist csodaszép hótakaró borítja. A fehér szűzhóról visszaverődő napsugarak szinte csillogtak a tájon. Nem is haboztunk sokat, pizsamánkban azonnal kirohantunk, és már kezdődött is a hócsata. Hatalmas élmény volt, hogy áprilisban olyan havat láthattunk, amelyet egész télen egyáltalán nem. Délután folytatódott a túránk, de már nem esőben, hanem a havas természetben. Fájó szívvel hagytuk el az erdőt, és hazaérkezve csodálatos emlékként nézegettük az ott készült fotókat.

BÁRDOS TAMÁS 10/B

Fotó: Andrányi Tádé 11/B

Dávid atya húsvéti gondolatai

„A föld nem egy nagy temető, hanem átjáróház Isten országába”

☪ *Nem véletlenül előzi meg húsvét ünnepét nagyböjt. Milyen szerepet kellene betöltenie ennek az időszaknak az emberek életében?*

– Tudatosítani kell magunkban, hogy miért élünk, és hogy honnét hová akarunk eljutni. Rá kell ébrednünk arra, hogy az emberi élet korlátolt, cselekedni abban az időintervallumban tudunk, amit kaptunk. Újra fel kell tennünk magunkban a kérdést: mi a létezésem célja? A nagyböjt rámutat valamire, ami nem a földi élettel ér véget, hanem az örökkévalóságba tart. Kikerülhetetlenül szembeszűlnünk kell azzal a kérdéssel, hogy meg tudok-e majd állni az Úr színe előtt, aki egyszerre lesz bírám és felmentőm.

☪ *Ennek fényében mit jelent a húsvét?*

– Vannak dolgok, amiket csak mi tudunk létrehozni a saját életünkben – a jó Isten ezt így szabta meg nekünk. Mi döntjük el, hogy mit teszünk egyedi és megismételhetetlen létezésünkben. Olykor bele is fáradhatunk földi életünkbe, sőt megkérdőjelezhetünk mindent. Amennyire csodálatosak tudnak lenni földi dolgaink, annyira bele is köthetnek bennünket evilági létezésünkbe. A húsvétban azonban földi életünk is jelentőséget kap, mivel ha feltesszük magunkban a kérdést: tudok-e tenni valamit Krisztus dicsőséges második eljöveteleért, a válaszuk egyértelműen igen.

☪ *Krisztus feltámadt! – köszöntjük egymást húsvétvasárnap. Ezt értjük Örömhír alatt?*

– Igen. Nekünk hívőknek kell hírül adnunk, hogy mi tulajdonképpen Isten teremtményei vagyunk. Segítenünk kell az embereknek megtalálniuk magukban azt a belső világosságot, amely később elvezeti őket Istenhez és ezáltal az örök élethez. Ebben van nagyon fontos szerepe a katolikus iskolának és az egyháznak is. Hírül kell adni, hogy a

föld nem egy nagy temető, hanem átjáróház Isten országába.

☪ *Húsvét minden évben való megünneplése milyen lelki támaszt tud adni akár a későbbiekre nézve is?*

– A húsvéti misztérium megünneplésében kifejeződik az a nagyon fontos üzenet, hogy valaki – az embereken túl – akarja az én létezésemet. Mikor egy húsvéti szertartáson részt veszünk és a liturgiában észleljük ezt a túláradó szeretetet, mikor azt vesszük észre, hogy minden énekben, zsoltárban, a szentmise szövegeiben ez fejeződik ki, az példátlan erővel tud hatni életünk bármely szakaszában.

☪ *Ön szerint egy frankás diák hogyan tudja a legjobban átélni Húsvét ünnepét?*

– Ebben a kérdésben a magam példáján tudok elindulni. Annak idején, kisgyermekkoromban engem is elvittek a húsvéti szertartásokra. Átélttem a közösség összetartó erejét és a csodálatos hangulatot. Nem írható le szavakkal az az érzés, amit akkor tapasztaltam – kissé már a mennyország előízeként hatott. Mit tudnék javasolni? Azt, hogy az ember vegyen részt ezeken a közösségi alkalmakon, az ott megélt tapasztalatok életreszóló alapot és megerősítést adnak hitünknek. Mindig várakozással kell átélni az ilyen ünnepi alkalmakat, figyelni kell arra, hogy mit üzen nekem akkor az Isten, akár a liturgián keresztül is...

BABOSS KOPPÁNY (12/B)

Örömteli bűnbánó élet

„Az Úr a következő módon mutatta meg nekem, Ferenc testvérnek, hogyan kezdjem el a bűnbánattartást: míg bűnökben éltem, nagyon keserű volt számomra a leprások látása. És maga az Úr vezérelt közéjük, és én irgalmasságot cselekedtem velük. És amikor eltávoztam tőlük, az, ami előbb keserű volt számomra, átváltozott testem és lelkem édességére” (Végr1-2) – így kezdi Szent Ferenc atyánk a végrendeletét.

Hamvazószerdával megkezdődött a szent 40 nap, nagybőjt ideje, a megtisztulás ideje, amikor elcsendesedve szívünket az Úr felé fordítjuk. De hogyan tud a bűnbánat örömteli lenni?

Az őszinte bűnbánatot mély béke és öröm kíséri. Ezt Szent Ferencnél is látjuk: ahogy elhagyja régi életét, szabaddá lesz a pénztől, hatalomtól, elismerés utáni vágytól, és Krisztust választja, szíve túlcserél a szeretettől és örömtől. Krisztus szeretete megszabadította a bűntől és ennek szabadsága nagy örömmel tölti be szívét. A keserű édessé változik, és az Isten iránt érzett bűnbánatából konkrét tettek fakadnak, amely a leprások odaadó szolgálatában mutatkozik meg.

A bűnbánó élet állandó megtérésben való élet, állandó újrakezdés, hogy Isten legyen életem középpontja. A bűnbánat által tudatosítom magamban, hogy ki vagyok én és ki az Isten? Szent Ferenc atyánk így imádkozott: „Ki vagy Te, Uram és ki vagyok én, férgecske szolgád?

Minél közelebb kerülünk Istenhez, annál inkább felfedezzük kicsinységünket, és azt, hogy mennyire rászorulunk az Ő irgalmára. A bűn bezár, a bűnbánat pedig kinyit Isten és a másik ember felé.

A helyes bűnbánat fókusza Isten, nem én vagyok a középpontban. Az igazi

bűnbánat alázattal párosul, amelyben nem vádolom magam, nem írom le saját magam, nem csinálom mártírt magamból, helyette Istenre tekintek, az én Megváltomra, és megfürdök irgalmas tekintetében.

Isten tekintetében látom magam egyszerre bűnösnek és egyszerre Isten legdrágább szeretett gyermekének.

Eloi Leclerc *Egy szegény ember bölcsessége* című könyvében Szent Ferenc mondja Rufin testvérnek: „Nem küszködve fogsz győzni, hanem Istent imádva. Az ember, aki imádja Istent, elismeri, hogy csak Ő a mindenható. Elismeri és elfogadja. Igazából, egész szívéből. Örvendezik amiatt, hogy Isten Isten. És hogy ő létezik, ez számára elég. És ez szabaddá teszi.”

GYAKORLATI MEGFONTOLÁS:

- Van-e, amitől szeretnék szabadulni és miért?
- Rendszeres szentgyónásaimban találkozom-e Isten irgalmas tekintetével?
- Van-e, amitől menekülök, mert félek szembenézni vele?
- Őszinte bűnbánatom megnyilvánul-e konkrét tettekben?

Török Benedek (10/A)

A citromsárga forgószárnyas

Először csak a felvonóból láttam... A citromsárga forgószárnyas ott körözött pár száz méterre tőlem, aztán eltűnt a hegy egyik kiszögellése mögött. Mire a felvonóval felértem, már el is felejtettem, hogy láttam. Felcsatoltuk a síléceket és lesiklottunk.

A kedvenc pályámon csúsztuk, kicsit előrébb voltam, mint a többiek. Az egyik meredek rész tetejéről újra megpillantottam, már a farkán jól kivehetően látszottak az osztrák lobogó színei. Óvatosan lejjebb ereszkedtünk, kikerülve a helikoptert, megálltunk harminc méterre tőle, és néztük, hogy mi történik. A hegyimentők már hordágyra rakták és bebugyolálták a szerencsétlent, aki feküdt, nem mozdult. Ilyen távolról azt is nehéz volt megállapítani, hogy férfi-e vagy nő.

A helikopter mellett mindenki körülötte forgott – ez a munkájuk. Ők választották ezt, bizonyára azért, hogy segítsenek másokon, és annyi mentésben vettek részt, hogy ez az eset már meg sem érintette őket, megszokták. Megszokták, hogy ha a hegyen tönkremegy egy élet, ők viszik el onnan a kórházba, ahol még az ember remél, de már tudja, hogy – a rossz döntése, vagy a bukkanó miatt, amit nem tudott kikerülni – hátralévő életét egy ágyban fogja leélni, és alig tud majd többet cselekedni, mint egy szobanövény. Az életben maradása attól függ majd, hogy mások etetik-e, foglalkoznak-e vele, és tudja, előtte is egy olyan sors állhat, mint egy megunt játéké.

A hegyimentők beemelték a gépbe, a lapátok forogni kezdtek, és a gyártósoron épp készülő „megunt játék” megindult fölfelé...

Fotó: unsplash.com

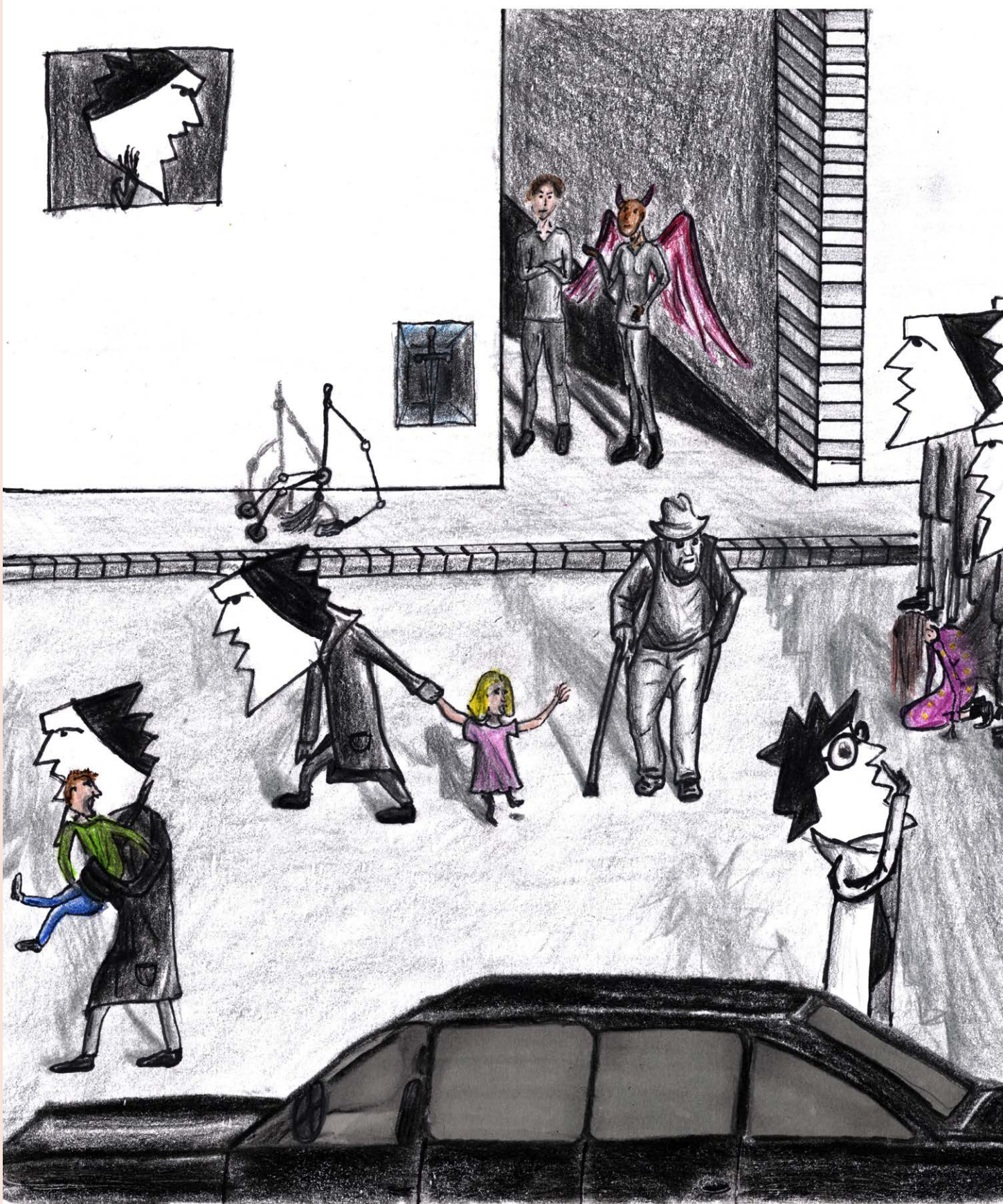
Kaszper Sebestyén (10/A)

A macska

(Kis aszklepiadészi strófa)

Nézd, a macska milyen gondtalan lépked fent,
Míg minket bajaink s ostobaság leránt.
Sóvárogva a másokra tekintgetünk,
Két más helyzet övé s mienk.

Andrónyi Tádé (11/B)

Madách Imre:

Az ember tragédiája

12. szín (Falanszter)

Óh, Gyermekem! ...

Lemondjak-é hát rólad mindörökre,

Hogy elvesz a tömegben, és szemem

Fürkésző gonddal hasztalan keressem

A száz egyenkő idegen között?

Jézus rátekintett, megszerette őt... (Mk 10,21)

Dr. Seszták István (1992/A)

Pappá szentelésem szentírási jelmondata bő húsz év távlatában is összefoglalja mindazt, amit érzek, ha életemre, hivatásomra, akár benne a ferences gimnáziumban (1988-1992) eltöltött négy évre gondolok. Jézus folyamatos tekintetével követ engem, s az ő tekintete nem más, mint annak a határtalan és végtelen szeretetnek a jele, amely semmi más közeledéssel és biztonságérzettel nem hasonlítható össze, ez az isteni gondviselő szeretet.

1974-ben születtem egy hagyományos görögkatolikus családban, ahol felmenőin között mindkét oldalról több generáción keresztül voltak papok. Olyan család voltunk és vagyunk, ahol a „világiak kontrollja mindig a testvér pap volt”, vagy még inkább a pap kontrollja a testvér. Kisvárdán születtem, ahol édesapám néhány éve szolgált (közben pedig a nyíregyházi teológián filozófiát oktatott), édesanyám ebben a városban védőnőként dolgozott (tavaly Pünkösöd napján, 32 év aktív özevesség után költözött át a Jóisten nyugalmába). Én négy idősebb testvér (Katalin, Mária, Miklós és Ilona) után érkeztem ebbe a szerető közösségbe.

Életem első szakaszában, a '70-es és '80-as évek nehézségeiből én talán kevesebbet tapasztaltam meg. Igazán csak később értettem meg, hogy miért is volt nehéz egy kisváros papi családjában a kommunizmus évei alatt boldogulni, mondhatnám „érvényesülni”. Boldog és kiegyensúlyozott gyermekéveim voltak a helyi általános iskolában, persze, a legfontosabb háttér a családom volt,

akik ma már mondhatom biztos alapot tettek le számomra, s engedték, hogy megtapasztaljam a Jóisten tekintetét és szeretetét.

Édesapám ferences diák volt (1956H), négy testvére (László, János, Emil, Imre) szintén, sőt Miklós bátyám (1987B) is hamar eldöntötte, hogy a családi hagyományt ápolva Esztergomban fogja a középiskoláját végezni. A '80-as években én is gyakran elkísértem Édesapámat (és Édesanyámat) az érettségi találkozókra, így bennem is egy nagyon kedves és vonzó kép alakult ki a későbbi alma mater-t illetően. Így érkeztem el én is oda, hogy '88 szeptemberében elkezdhettem tanulmányaimat, ill. sokkal többet, az igen meghatározó éveket, mégpedig abban a rendszerben, ami „kettő a háromban”, azaz 96 fiatal két osztályban, de három tanulócsoporthoz. Osztályfőnököm és prefektusom az akkor még pályakezdő József atya volt, aki azóta a Jóisten irgalmas szeretetétől és gondoskodó, erőt adó tekintetéről tesz sokak számára felfoghatatlan tanúságot. Isten áldja!

Jómagam gyerekkorom óta papnak készültem. Első játékos élményeim is a „misézéshez”, a kis miseruhához kötődnek, amit még a kisvárdai hívek készítettek számomra (óvodás koromban). Ebben **a meghívásban az esztergomi évek igencsak megerősítettek**, a ferences atyák odafigyelése (direkt nem említek nevet, nehogy kimaradjon valaki), barátságos jelenléte, de mindenekelőtt az a közösség, mely – később már tudom – a gondviselő Isten egyházának is képe lehet, az a „baráti társaság”, melyben mindvégig egymás elfogadása, megértése olyan alapokat tett le, mely évtizedekre (örökre) a barátságaink sziklaszilárd fundamentuma lettek. Harminc évvel később, gyakran tanítva az „Egyház felfoghatatlan misztériumáról”, érzem, hogy ez (is) Egyház, sőt bizonyos értelemben az Egyház, hiszen benne Krisztus jelenléte megkérdőjelezhetetlen volt.

Középiskolás éveimben három meghatározó eseményt kell megemlítenem,

melyek a fentebb leírtakat jelentősen befolyásolták. Szűk 15 évesen meghalt Édesapám, amit az Isten szerető tekintetének is köszönhetően, valahogy megértéssel tudtam fogadni, érezve, hogy az élete így (is) teljes volt. Néhány hónappal később, 1990 januárjában elveszítettünk egy osztálytársat, Rolit, aki tudjuk, azóta is velünk van és osztályközösségünket a mai napig erősíti. Emellett igen-csak meghatározó élményeim voltak azok a Varsó-Czestochowa-i, a ferences atyák által szervezett gyalogos zarándoklatok, melyek 10 napos, 300 kilométeres tisztító ereje az én hivatásomat is, úgy érzem, igazán kikristályosították, bennük a teremtő Isten gondviselő tekintete kísért folyamatosan, s megérezhettem azt a Zarándok elbeszélésben olvasható „nagy igazságot”, **csak az Isten tudja, mi történik velünk.** (Azóta gyakran hangoztatom, de Ő biztosan tudja, hogy mi fog történni velünk!) A gyalogos zarándoklatok később is igen nagy szerepet játszottak, játszanak papi életemben, hiszen 2002 óta sikerült a mi közösségeinkben is megszilárdítani ezt a zarándoklat-formát a fiatalok körében. Minden augusztusi nagybúcsúra, Máriapócsra öt nap alatt, 120 kilométert zarándokolva érkeznek fiatalok, évente több százan (volt, amikor 700-an voltunk), a húsz év alatt legalább ötezer fiatal. Ha nincs 1989-ben Kapisztrán atya hívó szava, de volt... Az Isten ma is küld és ad közvetítő szót, személyt, hogy gondviselő tekintete eljusson az Őt keresőkhöz.

„Jó képességű gyerek voltam” – gyakran hangoztatták ismerőseim, így középiskolás koromban is igen jó eredményeim voltak, s ezzel együtt papi hivatásomban is mindvégig kitartottam. (Balázs atya kispapedzéseit sohasem fogom, fogjuk elfeledni.) Persze ma már biztosan érzem, hogy ez az Isten ajándéka. Kispapi éveimet Budapesten kezdtem. A rendszerváltás első éveiben, a fővárosban, igen jó kispapi közegben tölthettem két évet, ahol meghatározó papi barátságaim alapjaival gazdagodhatott életem, s

ez csak erősödött, mikor püspökömtől római ösztöndíjat kaptam. Öt évet tanulhattam, élhettem, gazdagodhattam a római Pápai Görög Kollégium növendékeként, a Római Pápai Gergely Egyetemen tanulva, ahol dogmatikából szereztem szaklicenciát. Ezekben az években, a jó ferences alapokra építve, lelkiileg-testileg-szellemileg megerősödhettem, normális teológus életem volt, számtalan lehetőséggel, melyekkel megpróbáltam egészségesen élni. Mi ez, ha nem az Isten tekintete és szeretete? Görögkatolikus kispapként szentelésünk előtt lehetőségünk volt megnősülni, így 2000-ben megházasodtam, s azóta is igazi boldogságban élünk feleségemmel, Mariannával, négy gyermek (Bence 2002, Miklós 2005, Dóra 2008, István 2015) őszinte, boldog és felelősségteljes nevelésében.

2001-ben induló papi életem állomáshelyei: Nyíregyháza, Tiszaeszlár, Nyíregyháza és Debrecen. Az állandóságot a hittudományi főiskola jelenti, ahol 2000 óta folyamatosan tanítok

fundamentális teológiát (2004-ben doktoráltam a Pázmány Péter Hittudományi Egyetemen), jelenleg rektor-helyettesként is dolgozom, ill. a MAB Hittudományi Bizottságának elnökeként tagja vagyok a MAB plénumának, s megpróbálom az egyházi felsőoktatásban is a minőségbiztosítás kérdéseit hatékonyan képviselni. Görögkatolikus lelkipásztorként pedig egy kis falusi közösség lelkipásztori ellátásából indulva voltam főiskolai lelkész és kollégium-igazgató, pasztorális helynök, s meg- és átélve görögkatolikus egyházunk 2015. évi nagy változásait, mikor is Ferenc pápa metropoliai (érseki) rangra emelte a magyarországi görögkatolikus egyházat, családommal Debrecenbe kerültünk, ahol a Hajdúdorogi Főegyházmegye főhelynökeként és a Görögkatolikus Metropólia hivatalvezetőjeként szolgállok. Szolgálhatok, mert úgy érzem, hogy jó alapot adott nekem az Isten: igazi, szerető családot, ferences alapokat és lelki-szellemi-testi „tanulóéveket”, hogy észrevehessem és felfedezhessem mindig azt, hogy az Isten rám tekintett és megszeretett.

A Szentírásban a gazdag ifjú történetében halljuk a már sokszor idézett, életemben is rendkívüli hatással bíró részletet: „Isten rátekintett, megszerette őt...”. Annak a gazdag ifjúnak történetében, aki nem félt kérdezni Jézustól, „mit kell tennem, hogy elnyerjem az örök életet?”

Ez az a kérdés, amit a hívő embernek gyakran fel kell tennie. Életemre tekintve, talán **azt is mondhatta volna Krisztus: „Válassz egy jó iskolát!”** Igen, számomra a ferences gimnázium nagyon meghatározó volt (és ma is az) azon az úton, mely nemcsak itt a földön segít eligazodni, hanem – hitem szerint – az örökélet útja, na, persze, már itt a földön is.

✦ ÖREGDIÁK

Büszkén vállalták, hogy a gimnáziumunkban érettségiztek

A 65 éve érettségizett öregdiákjainkat intézményünk kiemelt vendégeiként köszöntöttük

2022. március 27-én köszöntöttük az 1957-ben érettségizett öregdiákjainkat, akik elsők között alapozták meg gimnáziumunk jó hírnevét. Kiemelt vendégeinket P. dr. Varga Kapisztrán OFM házfőnök, lelki-igazgatóhelyettes és Szánthó Gellért igazgató fogadta és köszöntötte. A 11 órai szentmise előtt osztályfőnöki óra megtartására került sor a tanári könyvtárban, ahol öregdiákjaink beszámoltak eredményes, értékes életútjukról, munkásságukról, családjukról. A szentmise után koszorút helyeztek el Hajdu Antal atya domborművénel és a Hőseink emléktáblánál, majd a kriptában elhunyt szerzetesekért, tanárokért imádkoztak és koszorúztak. Az ünnepség a közös ünnepi ebéd után kötetlen beszélgetésekkel

zárult. Köszönjük öregdiákjainknak, hogy elfogadták meghívásunkat és megtiszteltek jelenlétükkel! Isten éltesse kedves Mindannyiukat jó egészségben, szeretetben és sok kegyelemben!

Fotó: Andrányi Tádé 11/B

A volt osztálytársak közül sajnos sokan nem tudtak eljönni az ünnepségre, azonban többen levélben köszöntötték az ünnepelteket. A beérkezett jókívánságok közül két osztálytárs írásából idézünk:

Ha az életemre visszagondolok, meg kell mondanom, hogy az esztergomi ferencesek következetes, szeretetteljes nevelésükkel megalapozták életem emberi mivoltát. Különösen hálás szeretettel gondolok lelki atyámra, P. Áldási Amanda, aki mindig minden problémám megoldásában nagy segítségemre volt. 1988-ban meglátogattott trieri házukban, még egyszer látni akart. Másfél évvel azután eltávozott közülünk, de nem az életemből. A régi nagy szeretettel üdvözlöm mindannyiukat, és kívánok Önöknek és Alma Materünknek a jövő embereinek nevelésében sikereket! Szeretetteljes üdvözléssel: Seidl Ferenc (1957/R)

Szerencsém volt, hogy az esztergomi ferencesekhez kerültem 1953-ban, mert mint osztályidegen nem mehettem állami gimnáziumba. Megmentettek, embert faragtak belőlem. Magyar embert. Történelemtanárunk, a jó Pius atya mondta: „Fiúk, ez áll a könyvben, de én elmondom az igazságot!” A híres német író, Martin Walser mondja: „Igazság nincs, csak annak variációi”. Hát igen, engem a magyar variáció érdekel, és azt tartottam szem előtt akkor is, amikor Németországban, USA-ban vagy most második hazámban, itt Svájcban élek. Mivel családomból sajnos már nem él fiúutód Magyarországon, így jó barátaimat kérem, hogy vigyázzanak az országra ebben a nehéz időben. Üdvözlök mindenkit nagy szeretettel a következő találkozóig! Gosztonyi Tibor (1957/R)

KEDVES ILONA

Fotó: Andrányi Kolos 1992/A

+ ÖREGDIÁK

Közelebb a Lélekhez

A lélek folyamatosan keresi a közeledést a Lélekhez. Talán ezzel a mondatlal lehetne jellemezni a ferences öregdiákok ideit, immár hagyományos nagybőjti lelkigyakorlatát. Hosszú évek óta Sümegen várta az egykori diákokat Barsi Balázs atya a húsvéti készülési időben. Miután ő egy ideje Szécsényben szolgál, a közelben lévő, ferencesek által fenntartott nemzeti kegyhely, Mátraverebély-Szentkút kínálkozott alkalmas helyszínnek a március 18-tól 20-ig tartó lelki elmélyüléshöz. Néhány diáktársunk

most járt első alkalommal Szentkúton – összesen több mint ötvenen voltunk –, és azonnal megragadta őket a hely szelleme, az a nagyszerű, tájba illeszkedő építészeti fejlesztés, amely kényelmével is jól szolgálja a lényegét: közelebb kerülni a Mindenhatóhoz.

A lelki program péntek este kezdődött Balázs atya bevezető elmélkedésével. Kitért a ma uralkodó korszellemre, amely gyakran elhomályosítja a tisztánlátást, megragad az áteredő bűn következtében sebzettségében élő ember szemlélésében, elhomályosítva az igazi

távlatot. További előadásában a keresztény emberképet bontotta ki, a Krisztusra irányuló valódi felvilágosodás szükségességét és útját. Közösségünkhez csatlakozott Jacek Górski, régóta Magyarországon élő domonkos szerzetes atya, aki Balázs atya mellett a bűnbánat szentségének felvételére várta a lelki megtisztulást keresőket.

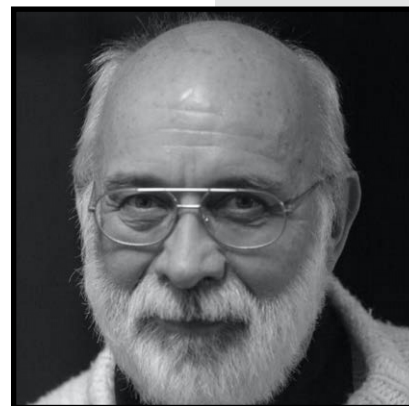
Szombat délelőtt – amikor Balázs atya rövid időre Budapestre utazott a Magyar Örökség-díj átvételére, amihez ez úton is gratulálunk – Eperjes Károly rendező és főszereplő társaságában megtekintettük a *Magyar passió* című filmet. A vesperás után pedig – a Mária Rádió élő közvetítésével – együtt imádkoztunk a népek és nemzetek békéjéért.

ELMER ISTVÁN (1970/ B)

Az utolsó kapitányi találkozó...

Búcsú Marik Tamástól

Marik Tamás OFM, a Franka egykori tanára életének 82. évében visszaadta lelkét Teremtőjének. 2022. január 8-án Varga László püspök úr hálaadó szentmisét mutatott be érte a kaposvári Szent Imre-templomban. Tokár János atya is koncelebrált. Sokan ott voltunk régi diákjai, kapitányai közül.

Püspök atya homíliája nagyon megérintett, melyből néhány gondolatot szeretnék megosztani veletek:

- Köszönöm, hogy eljöttetek, köszönöm, hogy szertettétek Tamást!
- A Magyar Katolikus Karizmatikus megújulás kiemelkedő és „úttörő” papja volt, Ő is azok közé tartozott, akit nem lehetett „sztaniolpapírba” csomagolni és tömegcikként fogyaszthatóvá tenni. Aki valahol mindig kilógott a sorból az egyházon belül és kívül is.
- Hálát adok azért a ferences szerzetesért, aki papként, tanárként és karizmatikus prédikátorként sokat ajándékozott rendtársainak, diákjainak és a Katolikus Karizmatikus Megújulásnak egyaránt.
- Olyan erővel hirdette az örömhírt és úgy imádkozott, hogy ez a templom mindig zsúfolásig tele volt.
- Hálát adok a kapitányért, a vitorlázásokért és a rengeteg tanításért, a lelkiyakorlatokért.
- Hála a lényéből áradó derűért és öröméért. Követve ezzel Szent Ferenc tanácsát, aki azt a küldetést adta követőinek, hogy emeljék fel az emberek szívét, és szolgáltassanak nekik okot az örömről. Másra Tamásnak sem volt szüksége, csak a belőle áradó örömről és derűre.
- Hála az évekig ágyhoz kötött szenvedőért, akit múlt év december 15-én levettek a betegség keresztjéről. És mert az Úrban bízott, azóta új erőre kapva szárnyra kelt, mint a sasok, már fut-hat, de nem lankad meg, járhat, és többé nem fárad el.”

Amikor 1976-ban a Frankába kerültem, Tamás a nagy harmadikosok prefektusa volt. Mi, szecskák, úgy néztünk rá, mint a csodára. Tamás motorozott, a diákkonyhán mosogatott, és mindig mosolygott a szemé. Hamar megtapasztaltuk, hogy a hatalmas termet kedves, segítőkész, optimista, csupa szív embert rejt. Gyakran teáz-tunk nála a szobájában, órákig beszélgettünk a búbos kemence mellett. Az érettségi évében osztályfőnököm is lett. Nyaranta Csopakon, jó néhány társammal együtt vitorlázni tanított, balatoni túrákra vitt bennünket. Érettségi után, amikor már megszereztük a vízi jártasságot és kapitányok lettünk, mi vittük vitorlás túrára az iskola diákjait. Ekkor kezdődtek a kapitányi találkozók is, ami év közbeni találkozásokat jelentett, amikor beszélgettünk, imádkoztunk, olvastuk a Szentírást... Ő készített föl a házasság szentségére, ő esketett, ő keresztelte az első gyermekünket... Tavaly augusztusban – egy vitorlástúra végén – Mikešy Péterrel (1977/B) meglátogattuk, akkor találkoztunk utoljára. Azóta néhányszor telefonon beszél-tünk, mindig derűs volt a hangja, és azt kérdezte „mikor gyöttök?”...

Kaposváron, a szentmisén sok kapitány adott hálát, hogy tanítványa, barátja lehetett Tamásnak. Néhány évtized kihagyása után ez volt az utolsó kapitányi találkozó...

DR. GEISZELHARDT GÁBOR (1976/A)

† IN MEMORIAM

Halálának 40. évfordulóján dr. Lukács István tanár úrra emlékezünk

Az esztergomi ferences gimnázium (akkori hivatalos nevén: Temesvári Pelbárt Általános Gimnázium) tanára volt 1956 és 1982 között; magyart, történelmet és művészettörténetet tanított.

Amikor én a gimnázium növendéke voltam (1960 és 1964 között), a tanári kar döntő többsége csuhát viselő ferences szerzetesből állt, de a többiek is – a testnevelő tanár kivételével – papok voltak. Közéjük tartozott Lukács tanár úr is, a feloszlatott szalézi rend tagja.

„Professzor alkatú, félve szeretett tanárunk, Lukács atya hivatásának érezte, hogy minket a magyar és a világirodalomban otthonosan mozgó polgárok-ká neveljen. Emberi tartást, szellemi magatartást közvetített, s példát mutatott következetességből, igényességből” – emlékszik Horányi László színművész, aki szintén diákja volt Esztergomban.

Magyarórái feleltetéssel kezdődtek, aztán leadta a tananyagot, s ha ezek után még volt néhány perc az órából, az osztályhoz fordult: „Okos kérdés?” Bármit lehetett kérdezni, a csillagászattól kezdve az öltözködési szabályokig, s az esetek kb. 90%-ában rögtön válaszolt is a kérdésekre; a maradék 10%-ra azt mondta, hogy az adott témának utána kell néznie, s a következő órát (ami általában másnap volt) a válasszal kezdte.

Diákjait azzal (is) szoktatta a versek minél jobb megismerésére, hogy minden órára kaptunk memoritert is, amit az aktuális tananyag visszakérdezése után számon is kért a felelőktől. A versmondók pontatlanságai – ha például egy „s” helyett „és” hangzott el – lehetőséget adtak kissé fanyar humorának megcsillogtatására is, mint pl. „*talán inkább ragaszkodjunk az eredeti változathoz*”, vagy „*édes barátom, nem a tartalmára vagyok kíváncsi!*”. Különösen nagy sikert aratott az egyik osztálytársammal közösen előadott kettősük. Történt ugyanis, hogy a nebuló – a gyengén sikerült felelés után – imigyen „emlékezett” Petőfi Sándor szép szerelmes versének címére: „*Fa leszek, ha leszek*”. Lukács tanár úr azonnal reagált: „*Menj szépen a helyedre, fiam, máris az lettél.*”

Múzeumlátogatásaim során – a reneszánsz és barokk műveken sűrűn előforduló pufók angyalkák láttán – még mindig beugrik az általa használt, igen szellemes „*Ovomaltinnal túltáplált angyalkák*” kifejezés. De emlékezetes marad számomra az a pillanat is, amikor közel 10 évvel az érettségi vizsga után a római San Pietro in Vincoli-templomban megálltam Michelangelo Mózes-szobra előtt: „*Hiszen én ezt jól ismerem!*” – mivel az egyik művészettörténet órán egy lepedőre kivetített dia segítségével Lukács tanár úr hosszasan elemezte a nagyszerű alkotást.

Lukács tanár úr emléke így él bennem a '60-as évek magyaróráitól kezdődően az elmúlt évtizedek múzeumi sétáin keresztül mind a mai napig. A négy év alatt – valószínűleg annak (is) köszönhetően –, hogy az általa tanított mindkét tárgyból végig jól teljesítettem, jó személyes kapcsolatban voltunk.

MAGYARSZÉKY ZSOLT (1964/H)

100 Éve Született P. Forró Kamill OFM, az 1456-os nándorfehérvári győzelem festője

A Nyitra megyei Vágfarkasdon látta meg Isten szép világát 1922. március 4-én. Édesapja ács volt Vágfarkasdon, majd Pozsonyban. Nehéz munkával kereste meg a család számára a mindennapi kenyeret. Tőle örökölte az igazságszeretetet és az erős jellemet. Szentéletű édesanyjától a buzgóságot, szerénységet és szerteágazó művészi hajlamait. [...] 16 éves korában öltötte magára Szent Ferenc ruháját. A középiskolát Pozsonyban és az esztergomi ferences gimnáziumban, a teológiát Szombathelyen, a Ferences Teológián végezte. Szavaló, rajzoló, festő és zenei képességei korán feltűntek. [...] 1956-ban az esztergomi ferences gimnázium vezetőinek meghívására egészen 1974. február 25-én bekövetkezett váratlan haláláig – amit szívinfarktus okozott – kimagasló képességei alapján vezette növendékeit a rajzban, a műszaki rajzban, éneken, komolyzenében. Vezetése alatt az iskola szimfonikus zenekara fénykorát élte. Hosszú éveken át szerzett művészi élményt iskoláknak, városunknak rajz- és festménykiállításával, valamint ifjúsági zenekarának klasszikus darabokat felsorakoztató előadásaival. [...] Fra Angelico szerénységével és alázatával álmodta a templomok falára lelkének egy-egy látomását, hogy az egyszerű magyar népet, amelyet annyira szeretett, transzcendens élményben részesítse. Ezekkel a festményekkel apostolkodik ő tovább halála után, amelyek ha imát és nemes gondolatokat fakasztanak a rájuk nézők lelkében – ez Kamill atya műve és érdeme.

RÉSZLET P. DR. HUSZÁR JEROMOS OFM
VISSZAEMLEKÉZÉSÉBŐL

† **Kádár Zsolt István** öregdiák (1977/A) 2021. november 29-én elhunyt. Temetése 2021. december 30-án volt, az egri Lajosvárosi temetőben helyezték örök nyugalomra. Nyugodjon békében!

† **Bányász János** öregdiák (1974/B) 2021. decemberében elhunyt. Nyugodjon békében!

† **Marik Tamás**, gimnáziumunk egykori prefektusa, osztályfőnöke és tanára, 2021. december 15-én elhunyt. A lelke üdvéért felajánlott szentmisére 2022. január 8-án került sor a kaposvári Szent Imre templomban, amelynek főcelebránsa Varga László kaposvári megyéspüspök volt. Nyugodjon békében!

† **Gál Károlyné Gizike**, gimnáziumunk egykori takarítónője 2022. január 20-án elhunyt. Nyugodjon békében!

† **Császár László** öregdiák (1958/H) 2022. január 25-én elhunyt. Nyugodjon békében!

† **Takács Vladimír** öregdiák (1967/A) elhunyt. Temetése 2022. február 5-én volt, a pásztói temetőben helyezték örök nyugalomra. Nyugodjon békében!

† **Gál Antal** (1957/R) 2022. február 15-én elhunyt. Temetése március 11-én volt Budapesten. Nyugodjon békében!

† **Horváth Imre P. Albin** OFM szerzetes, a ferences provincia legrégebben fogadalmaz tagja, ferences tanulótag (1951) életének 92. évében, 2022. február 25-én elhunyt.

† **Batta Júlia M. Margit** nővér, a Ferences Szociális Otthon lakója, 2022. február 27-én elhunyt. Margit nővér 1978. december 8-án lépett be az Assisi Szent Ferenc Leányai Kongregációba, első fogadalmát 1981. augusztus 15-én Budapesten tette le. Temetése 2022. március 18-án volt, az Óbudai temetőben helyezték örök nyugalomra. Nyugodjon békében!

† **Főt. Mikolai Vince** pápai prelátus, címzetes prépost, kanonok, főesperes, miskolc-diósgyőri plébános, öregdiák (1967/A) életének 75., papságának 50. évében, 2022. március 1-jén elhunyt. Nyugodjon békében!

» Novembert és decembert nyílt napjainkat jelenléti formában tartottuk meg, azonban a járvány miatt további három online alkalmat is megszerveztünk.

» Öt osztállyal részt vettünk Budapesten a Vadászati és Természeti Világkiállításon.

» Vízkereszt napján 18.00 órakor P. Szabó Péter OFM, gimnáziumunk tanára és prefektusa, öregdiákunk (2011/B) mutatta be újmiséjét a pasaréti ferences templomban.

» A Vízkereszt ünnepéhez kapcsolódó régi egyházi szokás szerint kollégiumunkban 2021. január 9-én került sor a hálók megszentelésére.

» 2022. január 16-án szentmise keretében fogadtuk a Ferences Család Királynője megszentelt ikont, amelyben Assisi Szent Ferenc, Assisi Szent Klára és Árpád-házi Szent Erzsébet ereklyéi vannak elhelyezve.

» 2022. január 29-én került sor a szalagavatóra. 38 fő végzős diákunknak tűztük fel a szalagot. Az ünnepség 18.00 órakor szentmisével kezdődött, amelynek főcelebránsa P. Hermann Áron OFM volt.

» 2022. február 24-én ismételt megrendezésre került a papi és szerzetesi találkozó. A szentmise főcelebránsa Berta Tibor tábori püspök, ferences öregdiák (1984/A) volt.

» 2022. március 18-20. között a gimnáziumunkban érettségizett ferences öregdiákoknak tartott lelkigyakorlatot Barsi Balázs atya Mátraverebély-Szentkúton.

» Fenntartónk, a Ferences Rendtartomány szervezésében március első hetében hálósákokat, laticeleket és pokrócokat gyűjtöttünk. Az adományokkal Nagyszőlőse és környékére érkező háborús menekültek tábori elhelyezését segítettük. Jelentős segítség érkezett a móri Szent Erzsébet Karitásztól,

ezúttal is köszönjük, hogy adományukkal nagyban hozzájárultak a gyűjtésünkhöz. Szintén a fenntartónk szervezésében a kárpátaljai misszióban szolgáló testvérekkel és a Nagyszőlősi Karitászmunkatársaisal egyeztetve tartósélelmiszereket gyűjtöttünk. Hálafejezően köszönjük az adományokat.

» Irene Wallner Karitászigazgató Bécsből 26 karton új, darabonként csomagolt gyerekruhát hozott 2022. március 27-én Esztergomba, amit P. Radics Dávid OFM templomigazgató továbbított Nagyszőlőse, a Kárpátaljai Ferences Misszióba. Az adományt Vucskán Zoltán öregdiákunk (1995/A) szállította el.

» 2022. április 2-án férfi rózsafüzér imádságot végeztek az esztergomi Ferences Világi Rend Assisi Szent Ferenc közösségének férfi tagjai a ferences templomban. Az imát hazánk és a világ népeinek békéjéért ajánlották fel.

» 2022. április 7-én 10. évfolyamos diákjaink 50 db tiszteletjegyet kaptak „Az Ég tartja a Földet – Erzsébet, a szerelem szentje” című musical főpróbájára. A kettős szereposztásban II. Andrást Horányi László Jászai Mari-díjas színművész, öregdiák (1969/B) alakítja.

» A magyar költészet napján Gál Tamás Jászai Mari-díjas felvidéki színész, rendező előadásában Csokonai Vitéz Mihály *Dorottya* című előadását láthatta az iskola.

» A Katolikus Iskolák Dugonics András Matematika Verseny döntőjében 5. helyezést ért el Tódor Benedek 8/A osztályos tanulónk.

» Olimpiai ezüstérmes lett a magyar Lumen Christi Gospel Kórus az október 30. és november 7. között Belgiumban megrendezett 11. Kórusolimpián. Az együttes egyetlen magyar résztvevőként képviselte Magyarországot a bajnokok versenyén, amelynek alapítója, karvezetője dr. Gergő Lajos öregdiákunk (1975/A).

» A Ferences Világi Rend 2021. november 17-én újra megválasztotta miniszter generálisnak Kauszer Tibort, aki hét éve tölti be a világszerte kétszázézer tagot számláló közösségben ezt a legfelsőbb pozíciót, ami miatt a Vatikánnal is rendszeres kapcsolatot ápol.

» Hegyi László öregdiákunkat (1987/A) Gelsey Vilmos-díjjal tüntették ki, a magyar nemzeti kultúra, az oktatás rendszerében és irányításában elért kimagasló eredményéért.

» 2022. január 22-én Babits-díjjal tüntették ki Horányi László öregdiákunkat (1969/B), Jászai Mari-díjas színművészt, rendezőt,ínházigazgatót.

» 2022. február 3-án Várnai Jakab ferences szerzetes, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola korábbi rektora kapta a 2021. évi Fraknói Vilmos-díjat, amelyet Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára adott át.

» P. Reisz Pál OFM, gimnáziumunk egykori igazgatója 2022. február 17-én ünnepelte születésének 80., P. dr. Frajka Felix OFM március 9-én születésének 92. és P. Hován Ágoston OFM születésének 75. évfordulóját. Mindannyiukat szeretettel köszöntjük!

» **Dr. Szállási Árpád** öregdiákunk (1977/A), az I. Sz. Patológiai és Kísérleti Rákkutató Intézet egyetemi docense is bekerült a világ legidézettebb kutatói közé Dr. Szállási Árpád, az I. Sz. Patológiai és Kísérleti Rákkutató Intézet egyetemi docense a Farmakológia és toxikológia területén megjelent 4 magasan idézett publikációjával jutott a legjobbak közé. 2018 óta tartozik a Semmelweis Egyetem kötelékébe, korábban többek között az amerikai Nemzeti Rákkutató Intézet és a svéd Karolinska Intézet munkatársa volt, de tevékenykedett a gyógyszerfejlesztés területén is, az Egyesült Államokban pedig gyakorló orvosként praktizált. Legmagasabban idézett közleményeit a neurofarmakológia területén publikálta.

» Nemzeti ünnepünk alkalmából, dr. Orbán Viktor miniszterelnök előterjesztésére Magyar Érdemrend lovagkeresztje polgári tagozata kitüntetésben részesült **P. dr. Harsányi Ottó OFM**, biológia-kémia szakos középiskolai tanár, erkölcszológus, a római Pápai Szent Antal Egyetem Hittudományi Karának dékánhelyettese, öregdiák (1985/A), a katolikus erkölcszológia

kutatása, oktatása és a tudományterület irodalmának gazdagítása terén végzett kimagasló munkája, valamint a római magyar közösség életét meghatározó tevékenysége elismeréseként.

» 2022. március 19-én **P. dr. Barsi Balázs OFM** „HITET ERŐSÍTŐ ÉLETMŰVÉERT” Magyar Örökség-díjban részesült. Balázs atya érdemeit P. dr. Varga Kapisztrán OFM házfőnök, gimnáziumunk lelkiigazgató-helyettese, öregdiák (1979/A) méltatta. A laudációt teljes terjedelmében az újság júniusi számában olvashatják.

» **Kedves Öregdiáktársak!**

A tagdíj mértéke 2022-ben 5.000 Ft/év, amelyet a mellékelt csekken, illetve átutalással is befizethettek. A Pax et Bonum Esztergomi Ferences Öregdiákegyesület számlaszáma: 12025000-00135481-00100003. Nemzetközi bankszámlaszám IBAN: HU11 1202 5000 0013 5481 0010 0003. Lévén, hogy az elmúlt évtizedek során több azonos nevű diák érettségizett gimnáziumunkban, az átutalásnál kérjük, hogy a befizető beazonosítására a „Közlemény” rovatba szíveskedjetez röviden beírni a lakcímet és az érettségi évét, valamint az évszámot, hogy melyik évre szól a befizetés. Köszönjük szépen!

» **Adó 1% felajánlása**

Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium
„Szent Mihály” Alapítvány Esztergom
Célja: szegény sorsú, nagycsaládos vagy árva, kollégiumi ellátásban részesülő gimnáziumi tanulók segítése tanulmányaik végeztéig. Adószáma: **18601929-1-11.**

» A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Tatai Máltai Csoportja Bondor Lajos öregdiákunk (1970/A) közreműködésével 20 csomagot adományozott intézményünknek. Köszönjük a támogatást!

» **Együtt dobbant a szív és a lélek**

Gimnáziumunkban adománygyűjtést szerveztünk az ukrajnai háború miatt bajbajutottak megsegítésére. Az egy héten át tartó gyűjtés során közel öt tonna tartós élelmiszert, tisztasági és higiéniai csomagokat és babaápolási termékeket gyűjtöttünk. A beérkezett adományok egy részét Barabásra, Beregsurányba, Lónyára, a Mándoki Görögkatolikus Parókiára és Tiszabecstre személyesen vittük el. Küldtünk belőle a Katolikus Karitásznak, Kárpátaljára, támogattuk a dorogi Szent József Templom gyűjtését, négy alkalommal vittünk nagyobb mennyiségű adományt a budapesti Nyugati és Keleti pályaudvarokon szolgálatot teljesítő segélyszervezeteknek.

Végtelenül hálásak vagyunk azért a szeretetért és összefogásért, amelyet az adományozás során láttunk, megtapasztaltunk! Meghatódtunk az önzetlen tenni akarás, gyors segítségnyújtás és jó szándék láttán, amelyet a hazajukat, otthonaikat elhagyni kényszerülő embertársaink és nemzettestvéreink irányába tanúsítottak. Megindító volt látni, hogy iskolánk diákjait is megérintette ez a szomorú helyzet, lemondva a nasikról, közülük is sokan járultak hozzá a gyűjtésünkhöz. Köszönjük támogatóinknak a bizalmat: esztergomi és a környékbeli települések híveinek, intézményeknek, öregdiákjainknak, szülőknak, diákjainknak, munkatársainknak, és az esztergomi Árpád-házi Szent Erzsébet Gimnázium, Óvoda és Általános Iskola valamint a Mindszenty József Katolikus Általános Iskola munkaközösségének, hogy gyűjtésünket felkarolták, és nagyban járultak hozzá, hogy rövid idő alatt ilyen nagy mennyiségű adománnyal segíthessük a bajbajutottakat. Hálásan köszönjük iskolánk 11/B osztályos tanulóinak, hogy segítettek a beérkezett adományok csoportosításában.

HÍRSZERKESZTŐ: KEDVES ILONA

Ne nézz fel!

Mit tennél, ha felfedeznél egy üstököszt, ami be fog csapódni a Földre? Mihez kezdenél, ha nem hinnének neked? Mit csinálnál, ha gúnyt űznének belőled?

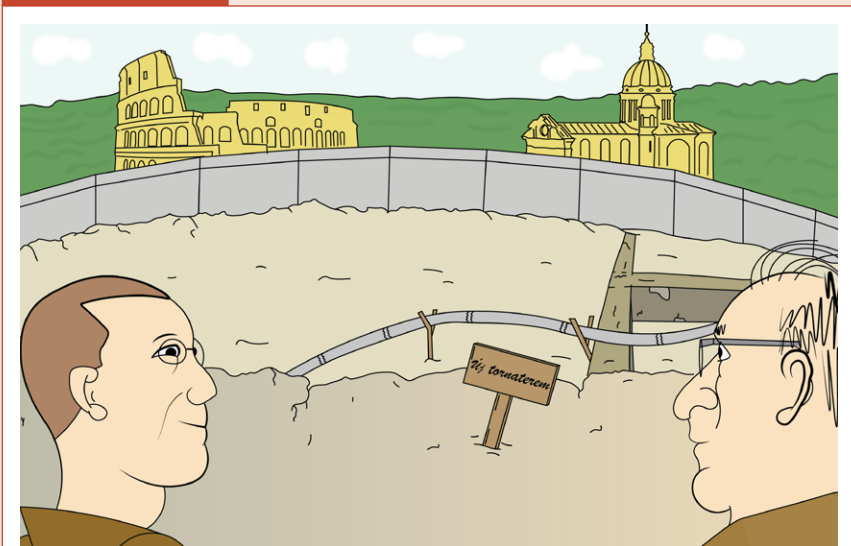
A Netflix saját gyártású „Ne nézz fel!” című vígjátékát 2021-ben mutatta be, amely több Oscar-díjra lett jelölve. A film két főhőse: dr. Randall Mindy és

Kate Dibiasky (Leonardo DiCaprio, Jennifer Lawrence) ezekkel a problémákkal küzd. A tudósok felfedeznek egy üstököszt, amely fél éven belül becsapódik a Földre, ezzel megsemmisítve azt. A film egy félelmetesen realistikus képet fest a mai társadalomról, ahol a tudomány háttérbe szorul a különböző politikai nézetek mellett. Az apokaliptikus story alapvetően nem újdonság, de itt a valóságot tükrözi, ill. más szemszögből közelíti meg ezt a világvége helyzetet. A társadalmunkban sokszor, amikor az embereknek

összetartást kellett volna tanúsítaniuk, az ellenkezője történt a politikai széthúzás miatt. Ez a film szereplőin keresztül mutatja be a társadalmi rétegek viselkedését egy krízishelyzetben. Láthatjuk a politikai adminisztráció inkompetenciáját, a munkásosztály teljes megosztottságát, ill. a tudósok értetlenkedését és iránymutatási próbálkozásait, mindezt humoros jelenetekben keresztül. A film most aktuális, hiszen a felsorolt történéseket nap mint nap tapasztalhatjuk körülöttünk. Gondolhatunk itt a COVID elleni oltásra, a globális felmelegedésre, vagy akár a háborúra is. A film mind a 145 percét csak ajánlani tudjuk, mert ez szerintünk egy elgondolkodtató és egyben humoros társadalomkritika. Mi igenis NÉZZÜNK FEL!, és lássuk meg az igazságot magunk körül!

FÁBRY CSANÁD, SZALAI MÁRK
ÉS NAGY ERIK 10/A

✦ KARIKATÚRA

– Róma sem egy nap alatt épült.

Dűne

Az idei Oscar-gálán a *Dűne* című filmet összesen 10 kategóriában jelölték, amelyből hatot nyert meg. A film egy könyvadaptáció, mely Frank Herbert azonos című könyvé

alapul. Ebben a sci-fi világban megismerhetünk egy csillagközi császárságot egy hercegi család történetén keresztül. Főként az ifjú örökös, Paul szemszögéből látjuk és tapasztaljuk a dolgokat, de helyenként más bőrébe bújhatunk bele. Történetünk elején az Atreides család megkapja birtokául az Arrakis bolygót. Ez igazából számukra inkább büntetés, mert ezt hívják Dűne-bolygónak a természeti adottságai miatt. Miután a család megérkezik a bolygóra és átveszik az irányítást, a régi ellenségeik, a Harkonnen család merényletet szervez ellenük, és a sivatagba száműzik őket. Úgy gondolják, hogy a birodalomszerte hírhedt sivatagban majd vagy szomjan halnak, vagy a homokféreg zabálják fel őket. Ezután Paul és az anyja a sivatagban bolyongva találkoznak az ott élő nomád néppel, a fremenekkel, akik befogadják őket az otthonukba, a sziecsekbe. A fremen törzseket és a hozzá hű embereit összefogva Paul később visszavág a harkonneneknek és a többi ellenséges családnak, akik benne voltak a családja elleni merényletben. A könyvet kellemes olvasni, mert az író olyan szövegvilágot teremt, amelyben az olvasó könnyen bele tudja magát élni a történésekbe, és a szereplők helyébe tudja magát képzelni.

SEMEGI JÁNOS 10/A